

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (ניסוח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 13-15

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד שרה שר-לב

לבין:

הנקבל

ד"ר סרג'יו ססמוליאן

ע"י ב"כ - עו"ד חדוה לוין

ה ח ל ט ה

העובדות

1. בתקופה הרלוונטית בשנת 2007, היה הנקבל, ד"ר סרג'יו ססמוליאן (להלן – הנקבל או ד"ר ססמוליאן), רופא מורשה בעל תואר מומחה בכירורגיה כללית, ושימש כמנהל היחידה לכירורגיה לפרסקופית בבית החולים קפלן ברחובות (להלן – בית החולים).

ביום 23.12.2007 ביצע הנקבל בחולה, גב' [REDACTED] בת 79 (להלן – החולה), תיקון של הבקע בשיטה לפרסקופית, לאחר שבעברה ניתוח כריתת מעי הגס כשלוש שנים וחצי לפני כן. ביום 26.12.07 שוחררה החולה לביתה, אך למחרת היום היא שבה לחדר מיון בשל כאבים בבטן ותפיחות של הבטן. החולה נבדקה ביום 28.12.07, בסמוך לשעה 18.00, על-ידי הנקבל, ששימש ככונן המחלקה, אך הוא לא התרשם מהחמרה כלשהי במצבה.

2. באותו ערב, בשעה 18.49, נבדקה החולה גם על-ידי הרופא התורן, ד"ר גיא פינס שהוא מתמחה בכירורגיה, שמצא בטן תפוחה עם רושם של אויר בתוך הבקע, והחמרה בתפקוד כלייתי. פרופ' קשטן, מנהל המחלקה, שהיה באותה עת במחלקה בשל מקרה אחר, התבקש ע"י ד"ר פינס לבדוק את החולה והוא עשה כן. פרופ' קשטן לא התרשם כי מדובר בפריטוניטיס, וביקש מד"ר פינס לדווח לנקבל על מצב החולה.

ד"ר פינס דיווח טלפונית לנקבל על ההתרחשויות דלעיל ועל מצבה של החולה, לאחר שנבדקה הן על-ידו והן ע"י פרופ' קשטן. למרות שהיה כונן והרופא המנתח, לא ראה הנקבל לנכון להגיע לבית החולים ולבדוק את החולה, אלא הסתפק בהוראה טלפונית לגבי המשך המעקב.

3. עקב הדרדרות במצבה של החולה, היא נותחה למחרת, ביום 29.12.07, וכן נותחה ארבע פעמים נוספות, עד שנפטרה ביום 13.2.08.

הקובלנה

4. בתאריך 3.2.2012 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, קובלנה מתוקנת כנגד ד"ר ססמוליאן, על כך שבהתנהגותו המפורטת לעיל, הוא גילה רשלנות חמורה, כאמור בסעיף 41 (3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ו-1976, בכך:

"שלא התייחס בצורה ראוייה דיווח של ד"ר פינס, שבישר לו על התרשמותו מההדרדרות במצבה של החולה, לא הגיע באותו לילה כדי לבדוק את המנוחה ובא לבית החולים למחר בבקר, סטייה ברורה מהסטנדרטים הרפואיים המקובלים ומאחריות הרופא הכונן".

דו"ח ועדת המשמעת

5. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת לדון בעניינו של הנקבל. הנקבל הודה בפני הוועדה במיוחס לו בכתב הקובלנה המתוקן, כמפורט לעיל, ולפיכך התנהל הדיון בפני הוועדה לענין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל. ב"כ הקובל ביקשה להשית על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך חדשיים, ואילו ב"כ הנקבל טענה כי אין מקום להתליית רישיון במקרה גבולי זה, שהינו "ספק רשלנות, ספק טעות בשיקול דעת".

ב"כ הקובל הדגישה את חומרת התנהגותו של הנקבל, אשר סטה מהסטנדרטים הרפואיים המקובלים ומאחריותו כרופא תורן, בכך שלא התייחס בצורה הראוייה לדיווח הרופא התורן, שדיווח לו על ההדרדרות במצב החולה, ולא הגיע לבדוק אותה עוד באותו לילה, אלא למחרת בבקר.

ב"כ הנקבל עמדה על הנסיבות המקילות בפרשה, תוך שהדגישה את העובדה שהנקבל לא הוזעק ע"י הרופא התורן לבוא לבית החולים עוד באותו לילה; הוא מוכר כרופא אחראי ומסור למטופליו; וכן כי הוא הודה במיוחס לו, בכך שנכשל משהחליט שלא לבוא לבית החולים בעקבות דיווח הרופא התורן.

6. לאחר שיקול מכלול נסיבות המקרה, הגיעה הוועדה למסקנה כי:

"לאור כל האמור לעיל, אנו סבורים שהתנהלות הנקבל, בנסיבות הענין, מהווה רשלנות חמורה, גם אם במדרג נמוך. לפיכך, איננו סבורים שיהיה זה נכון לנקוט במקרה זה, באמצעי של התליית רישיון של הנקבל לעסוק ברפואה. כך גם לא ניתן לטעון שאינטרס הציבור לא יבוא לידי ביטוי הולם, אלא בהתליית הרישיון".

לפיכך, ממליצה הוועדה, בדוח שהגישה ביום 17.4.13, להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה.

החלטה

7. התנהגותו של הנקבל בפרשה זו נראית חמורה, בעיניי, וחוששני כי אמצעי המשמעת המומלץ על-ידי הוועדה, אין בו כדי לענות על מטרות הענישה והרתעה. רופא המקבל דיווח על הדרדרות במצב של חולה – שנותחה על-ידו לא מכבר ועוד שעה שהוא משמש רופא כונן – חייב היה להתייצב בבית החולים ולבדוק את החולה ולא להסתפק בהוראות טלפוניות ולהמתין עד למחרת בבקר.

סבורני, כי בהתנהגותו הבלתי אחראית, כפי שהודה בעצמו, סטה הנקבל סטייה חמורה מהסטנדרטים הבסיסיים המצופים מרופא בתפקידו ובמעמדו.

8. מקרה דומה נדון על-ידי לא מכבר, אשר בו נקרא הרופא הכונן על-ידי הרופא התורן לבוא לבית החולים על-מנת לבדוק את החולה – אך הוא לא עשה כן, והמתין עד למחרת בבקר. באותו מקרה, המליצה הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל למשך חדשיים וחצי, והמלצתה אומצה על-ידי (החלטה 13-13 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ. ד"ר עוזי ניסים, מיום 15.4.13).

נראה לי כי ההבדל היחיד בין אותו מקרה לבין המקרה שבפניי נעוץ בעובדה כי באותו מקרה נקרא הנקבל מפורשות לבוא לבית החולים, והוא לא עשה כן. במקרה שבפנינו, ניתן היה לצפות מרופא בכיר בתפקידו ובמעמדו של הנקבל, כי יבין בעצמו את הצורך לבוא בדחיפות לבית החולים, עוד באותו לילה, על מנת לעמוד מקרוב על מצבו המדרדר של החולה.

9. לאור מכלול נסיבות המקרה החמור, מזה ובשים לב לנסיבותיו האישיות של הנקבל, להן נתנה הוועדה את המשקל הראוי, מזה – ובהתחשב גם בעיקרון של אחידות הענישה – החלטתי להתלות את רישיונו של הנקבל, ד"ר סרג'יו ססמיליאן, מלעסוק ברפואה למשך 45 יום, שתחילתם ביום 1.7.2013.

ניתן היום 19.5.13, י' סיון התשע"ג.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)